

תפקידיו של הרגש בעבודת ה'

קובץ ז' - קנד]

כשם שהתורה בגרסתה עבדות ד' עלונה היא, כך היא ודאי עוד יותר עבודה גדולה בסברתה ועוננה. ומילא כל דבר שיוכן לגרום להגדיל תורה, להרחב פלפול וסבירא, עבדות הקודש היא. וכשם שהתפילה עבודה גדולה היא, והיא בנזיה על התורומות הרגש בקדושה, כן כל דבר שמייפה את הרגש, מחזקתו וمبرיאתו, מכלל עבדות התפילה הוא. ובכלל עומד האדם הן להגדיל את שפעת שכלו, ונואלו ממד אלה המשפיעים, ברוח של יראת שמיים דמיונית, על הקטנות השכל וצמו. אלה, אף על פי שהם נראים מזרזים ומעוררים לתורה ומצוות, צריכים לשמר מההסתה שיש בהם לצד הבערות, והחלשת הרוחניות הכללית של האדם. וכשם שצריכים לנתקות כל דעה שמקורה בספרים חיוניים מכל סוגיה, ואחר כך להכנינה אל הקודש, כן צריך לנתקות את המחשבות שיסודן ביראת שמים מכל יסוד של חולשה, ומכל משטמה רוחנית, שהיא התנוצצות של הסתה לעבודה זרה ואבירה. וمبוקשי ד' יבין כל.

קובץ א' - לג

בתוך עצמיות הנפש טמוןosoן כל הנטיות היוטר טובות. אמן צרי להוציאן אל הפעול, והפעול היוטר טוב הוא הדיבור, הפעול על הרעיון והציוו. ע"כ נכבד היא ממד התפילה במנה של ידה יוצאים אל הפעול רגשי לב היוטר געלים, והתפילה היא עשויה בצורה המתאמת לרגשי הלב, שדרך הקשבותם היא אחרת, לא כאותה הדרך של ההקשבה הagiוניות. אמן כהנפש הפרטית והלאומית בריאה, ידעת היא יפה את חילתה ואינה מתפחתת כלל מפני הסטוריות הagiוניות, כי היא יודעת שונותות זו דרכי הרצאה של הagiון ושל הרגשה הנשמית. וכשהמצב הוא כן, התפילה הולכת ופורחת, עולה היא כשלhattה העולה מלאיה, ללא שום מחשבות זרות ובלא שום עצוב רוח. אבל ע"י לדול האומה נתמעט מה רגש הלאומי, ותחתיו נשאר רק הagiון, שעם כל לקותו הוא מסעד את הרגש. אבל בכל זאת, כיון שהרגש הנשמתי במצב החולשה שלו, צריך הוא להיות סמור על שולחן אחר ואינו מתרנס מתוכו, הסטוריות מתגלות, והמלחמה מתעוררת בכל עת תפילה, המחשבות הולכות ומטטרפות, והתפילה אבודת את ערכה הגדויל, להחיות את הנשמה בעצם, וממילא הכוונה מתחלה ונשארת היא מצות אנשים מלומדה. ומתוך שאינה מפרנסת יפה את הרגש, כשם שאינה מתרנסת יפה ממנו, הולכת היא לנע על האלי השכל והחשבון. וכשהascal מטפל הוא בידיו הקרות בתפילה החמה, בת האש השמיינית, הוא מאבד את חילתה ומעט ג"כ את אורו הבahir והקר, ונעשה שניהם יחד לקויים.

קובץ א' – קמה ו' אואה"ק א רגא

הרגש הוא יותר מהיר מן השכל. ברגש, האמרה אלהים מלאה היא תנווה וישות גם טרם אשר נפתחה אף מעט מכל המונח החידות המכוסות בה. מה שאינו כן בשכל. השכל צריך עיבוד, בלי לימוד עיון מאומה לא ימצא. אם יתחלף הרגש בשכל, ויאבה להשתמש בשכל מבלי עבודה רוחנית, כ"א ליהנות מן המוקן, כשם שאפשר הדבר ברגש, מהרה יחשך לו שעולם, וシリים סבוכים יתגלו בחילוקו הרוחנית, אשר בכל עת יסתבר בהם, להרבות המכשלה על דרכו הרוחני. עת ונשפט ידע לב חכם להכנס בהיכל הרגש במילואו, להטעג מעדרנו, ולעבור על חילקת השכל לעבד בעבודתה. אז תבא דעת אלהים בלבבו, בצורתה היוטר רציה.

קובץ ד' - קז

לפעמים אנו מוצאים ברגש הרבה אמת יותר מבשכל. ותפילה הגונה תהיה לפעמים אוצר מלא של תורה, שהמן למודים לא ידמו לה.

קובץ ז' - נה

התשובה המחשבתית שבאה על פעולות, תנויות ודברים המקרים את הרגש ביחסו לקדושה, היא משבחת מיד את כל תוכן החיים, ומשפיעה סגנון של תמיינות אמיתית ב עמוקקי הלב.